

	smør	margarine
1977	88.981	3.837
1978	88.083	6.382
1979	82.443	8.858
1980	72.234	9.969
1981	71.429	12.624

Lovforslagets gennemførelse vil ikke medføre øgede udgifter for stat eller kommune.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser
ad § 1

I § 1, stk. 1 fastsættes lovens område samt i stk. 2 fællesbetegnelsen »margarine m.v.«. Udover margarine m.v. bestemt til den endelige forbruger omfatter loven også produkter af den nævnte kategori, der sælges til anvendelse ved erhvervsmæssig tilvirkning af levnedsmidler. Det har været overvejet at optage definitioner for de forskellige af loven omfattede produkter i lovteksten, men det er fundet mest hensigtsmæssigt, i overensstemmelse med hvad der gælder på mejeriproduktområdet, at indskrænke sig til at nævne de forskellige produktkategorier i lovteksten og optage definitionerne i en bekendtgørelse.

For at sikre at man altid vil kunne nå frem til en afklaring af, om et levnedsmiddel falder ind under denne lov eller ej, er der i § 1, stk. 3 optaget en bestemmelse om, at landbrugsministeren træffer afgørelse herom. Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i den gældende margarinelovs § 13, stk. 2.

For produkter der vil kunne henføres til ermøl eller de i lovforslagets § 1 nævnte andre fedtholdige levnedsmidler vil det i denne forbindelse i visse tilfælde være nødvendigt yderligere at foretage en vurdering af fremstillings- og anvendelsesmetoden for produkterne. Ved afgørelsen af om et produkt er omfattet af margarineloven, lægges der vægt på, at produktet er bestemt til eller egnet til at træde i stedet for et mejeriprodukt, konsummælkprodukt eller margarine. Der tilsigtes ikke nogen ændring i hidtidig praksis med hensyn til afgrænsningen af produkter, der henhører under henholdsvis margarineloven og den almindelige levnedsmiddellov.

Definitionen af *margarine* forudsættes lagt så tæt som muligt op ad art. 1 Scope og art. 2.1. Product Definitions i Codex Alimentarius' Recommended International Standard for Margarine (dok. CAC/RS 32-1969). Der har i udvalget været enighed om at forstå begrebet »spiselige olier og/eller fedtstoffer« – der bl.a. skal udelukke destruktionsfedt som råstof til margarine m.v. – i overensstemmelse med art. 2.2.1 i Codex Alimentarius' forslag til en standard for minarine, uden at det er

anset nødvendigt at optage denne tekst i loven. Bestemmelsen er sålydende: »*Edible fats and oils* means foodstuffs composed of glycerides of fatty acids. They are of vegetable, animal or marine origin. They may contain small amounts of other lipids such as phosphatides, unsaponifiable constituents and free fatty acids naturally present in fat or oil. Fat of animal origin must be obtained from animals in good health, and if originating from slaughtered animals such animals should have been in good health at the time of slaughter and the fats fit for human consumption as determined by a competent authority recognised in national legislation.« (Oversat til dansk er ordlyden følgende: »Spiselige fedtstoffer og olier er fødevarer, som er sammensat af glycerider af fedtsyrer. De er enten af vegetabilsk, animalsk eller marin oprindelse. De kan indeholde små mængder af andre lipider, så som fosfatider, uforsæbelige bestanddele og frie fedtsyrer, som naturligt findes i fedt og olie. Animalsk fedt skal udvindes af sunde dyr og hvis det kommer fra slagtedyr, skal disse dyr på slagtetidspunktet have været sunde, og fedtstofferne skal være egnet til menneskeføde, ifølge bestemmelse af en kompetent myndighed, som er anerkendt i national lovgivning. Det bemærkes, at næsten samme tekst er indeholdt i art. 2.2.1 i margarinestandarden, men at minarinestandardens tekst er formuleret på en lidt mere dækkende måde og derfor er citeret her.

Iflg. lov om tilvirkning og forhandling af margarine m.m., jfr. lovbekendtgørelse nr. 229 af 28. juni 1937 var det forbudt at tilvirke, indføre, udføre, forhandle eller fordele margarine, som indeholdt mere end 16 pct. vand. Ved lov nr. 53 af 24. februar 1982 blev der indføjet en dispensationsadgang, således at der ved udførsel kunne dispenseres fra bestemmelser om fedt- og vandindhold i tilfælde, hvor dette var i overensstemmelse med bestemmelserne i det pågældende importland.

Det har i det nedsatte udvalg været drøftet, i hvilket omfang der skulle stilles krav om et maksimalt vandindhold. Fra industriens side er man imod en sådan angivelse, medens man fra Statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m., De danske mejeriers Fællesorganisation, Statens Mejeriudvalg og Landbrugsrådet i overensstemmelse med den internationale Codex Alimentarius standard og de fleste europæiske margarinelovgivninger mener, at maksimumvandgrænsen må fastholdes. Statens levnedsmiddelinstitut mener, at fastsættelse af det maksimale vandindhold er unødvendig. Kravet er opretholdt, men det er forudsat, at der vil være adgang til i bekendtgørelsen at op-